

[Agnete Laustsen]

»den katastrofale udvikling«, er nok noget overdrevet.

Der er derimod under de socialdemokratiske regeringer blevet ført en sådan generel økonomisk politik, at vi i dag ved denne debat kun kan fastslå, at krisen er så tilbunds-gående, at der ikke findes noget hurtigtvirkende indgreb, som med ét slag kan vende udviklingen til fremgang. Vi kan naturligvis drøfte tilskud og fradrag. Vi kan drøfte lempelse af restriktioner – det kommer vi også til – men vi skal ikke prøve at bilde hinanden ind, at vi opnår en hurtig forbedring. Byggeriets krise er erhvervslivets krise, og de to ting må derfor ses i sammenhæng.

Der kan blive behov for selektive ordninger, ikke mindst på byggeområdet. Den forlængelse af tilskudsordningen inden for varmesynsloven, som for nylig er blevet gennemført, er et typisk eksempel. Men nogen langsigtet løsning kan ikke bygges på midlertidige lapperier, der i flæng tilgodeser dette eller hint specielle formål, uanset om dette formål måtte være nok så godt.

Fra konservativ side finder vi derfor, at det må være regeringens opgave – det var den, den tidligere regering svigtede – at styrke erhvervslivets konkurrenceevne og holde igen på de offentlige udgifter, så der kun bruges det, der er baggrund for i produktionen.

Vi kan derfor se med glæde på, at mæglingsforslaget er blevet vedtaget, og håbe på, at det også vil blive vedtaget af det private arbejdsmarked og efterfulgt af det offentlige. En afdæmpet lønudvikling er nemlig afgørende for erhvervslivet, og lykkes det at holde inflationen i skak, vil dette sammen med det rentefald, som har været resultatet af vor politik, være nogle af de vigtigste faktorer, når det gælder om at få sat gang i beskæftigelsen i byggebranchen.

Når vi prøver at analysere byggeriets forhold, synes jeg, det bør nævnes, at i særdeleshed boligområdet gennem årene er blevet så gennemkontrolleret og så støttet på mange og udviklede måder, at vi faktisk har sat de almindelige prismekanismer ud af kraft. Der ydes i dag boligstøtte på forskellig vis for ikke mindre end 10 mia. kr. årligt. Det vil sige, at meget få i realiteten aner, hvad prisen er for at bygge og bo. Jeg vil derfor opfordre boligministeren til at gøre en indsats for en forenkling på dette område. Det skulle

jo også gerne være lettere at være dansker, og jeg tror, man samtidig kunne komme en masse bureaukrati til livs, der er med til at forsinke og fordyre byggeriet.

I hele den byggepolitiske udvikling finder jeg det endvidere afgørende, at der skabes ro om boligpolitikken i sammenhæng med skat-tepolitikken. De indgreb, vi tidligere har været vidne til fra den forrige regerings side, f.eks. afskaffelse af fradragsretten for ejendomsskatter samt forskellige tanker om afskaffelse eller begrænsning af rentefradragsretten, har utvivlsomt været medvirkende til, at folk har holdt sig tilbage fra at bygge. Jeg vil gerne slå fast, at vi fra konservativ side ikke støtter sådanne indgreb, og at vi ikke vil rokke ved den rentefradragsret, som er med til at sikre vore boliger.

Boligministeren var i sit indlæg inde på, at den høje kvota for byggeri var blevet bibeholdt, men at der var sket en styrkelse af det private andelsboligbyggeri og bygning af lette kollektivboliger. Vi er tilfredse med denne omlægning, idet vi lægger vægt på, at der søges skabt et varieret boligmarked, hvor almennyttigt og privat byggeri, lejeboliger og ejerboliger, får mulighed for at løse hver sit behov for befolkningen.

I denne forbindelse finder jeg det væsentligt, at der gøres en indsats af såvel det offentlige som organisationer og byggebranchen for at finde frem til bygning og indretning af mere varierede boligformer for ældre, som med den vækst, der er i størrelsen af denne befolkningsgruppe, kan løse nogle af de fundamentale problemer, vi i denne forbindelse i dag står over for.

I øvrigt vil der nok være enighed om, at dér, hvor beskæftigelsen for byggebranchen væsentligst kommer til at ligge, er inden for vedligeholdelses-, reparations- og fornyelsesområdet.

Med byfornyelsesloven har vi fået rammerne i orden for aktivitet på dette område, og vi tillægger det stor betydning, at der søges tilvejebragt økonomisk mulighed for at komme igennem med så stor en del som muligt af de saneringsprojekter, som ligger færdigudarbejdede mange steder, ikke mindst i storbyområderne.

Også jeg vil gerne benytte lejligheden til at henstille til boligministeren at overveje at skaffe øgede midler til igangsættelse af vedligeholdelse og renovering af ældre statslige